

اجرای طرح تثبیت شن‌های روان در ۴۰۰ هکتار از عرصه دریاچه ارومیه

تیر 10، 1394

کارشناس مسئول زیستگاه‌های اداره کل حفاظت محیط زیست آذربایجان ***** غربی گفت: طرح تثبیت شن‌های روان در ۴۰۰ هکتار از عرصه پارک ملی دریاچه ارومیه در منطقه جبل کندی ارومیه در حال اجراست.

به گزارش نشریه الکترونیکی نگاه به نقل از پایگاه اطلاع رسانی اداره کل حفاظت محیط زیست آذربایجان غربی، حجت جباری با اعلام این خبر افزود: طرح تثبیت شن‌های روان در پارک ملی دریاچه ارومیه جزو طرح‌های مصوب ستاد ملی احیای دریاچه ارومیه است که هم‌اکنون در این منطقه در حال اجراست.

وی اظهار داشت: با ادامه بحران دریاچه ارومیه و افزایش پسر وی آب، عرصه بیشتری از بستر دریاچه ارومیه خشک و در معرض فرسایش بادی قرار گرفته است، یکی از این مناطق که به عنوان مهمترین کانون ریزگرد داخل دریاچه ارومیه شناسایی شده محدوده حدوداً ۲۰۰۰ هکتاری بستر خشک دریاچه ارومیه بوده که در محور ارومیه سلماس در نزدیکی روستای جبل کندی واقع است.

وی افزود: در این منطقه حرکت شن‌های روان و همچنین گرد و غبار ناشی از وزش باد روستاها، اراضی کشاورزی و شهرک صنعتی فاز ۳ ارومیه را با تهدید جدی مواجه ساخته است.

جباری اظهار داشت: بر اساس مصوبه ستاد ملی احیای دریاچه ارومیه برای کنترل ریزگرد ها و تثبیت شن‌های روان در این منطقه دو پروژه تعریف شده است که از محل اعتبارات سال ۹۳ احیای دریاچه ارومیه در دست اجراست این پروژه شامل تثبیت بیولوژیک با گونه‌های درختی و درختچه ای و پروژه مالچ پاشی است.

وی در ادامه افزود: اگر چه مساحت کانون ریزگرد در این منطقه بیش از ۲۰۰۰ هکتار است اما در فاز اول یک محدوده ۴۰۰ هکتاری در ابعاد هشت کیلومتر طول (به موازات مرز دریاچه ارومیه) و به عمق ۵۰۰ متر شروع شده است که از این عرصه ۳۵۰ هکتار به کاشت نهال گز و ۵۰

هکتار به کاشت نهال قره داغ اختصاص یافته است.

نماینده مجری طرح تثبیت اظهار داشت: به علت اینکه ماسه‌های روان می‌توانند نهال‌های کاشته شده را تحت تأثیر قرار داده و از بین ببرند لذا پروژه دوم تحت عنوان مالچ پاشی تعریف شده که بصورت پایلوت در ۳۰ هکتار از کانون حرکت شن‌های روان انجام خواهد گرفت تا گونه‌های کاشته شده به وضعیت پایدارتری در خاک برسند.

دریاچه ارومیه در شمال غربی ایران و بین دو استان آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی قرار گرفته و بزرگ‌ترین دریاچه داخلی کشور است که در سال‌های اخیر سالانه حدود ۴۰ سانتیمتر از ارتفاع آب آن کاسته شده به طوری که در حال حاضر تراز آبی آن حدود سه و نیم متر پایین تر از تراز اکولوژیک است.

این دریاچه در خطر خشک شدن کامل قرار دارد و در طی ۱۷ سال گذشته شش متر کاهش ارتفاع داشته و تا تیر ماه سال ۱۳۹۲ بیش از ۷۵ درصد از آب آن خشک شده بود.